

بررسی غلظت آلاینده‌های آلی و غیرآلی آب سدشهیدرجایی و تجمع آنها در ماهی

رحیمه شاکری^{۱*}، عطا شاکری^۲، بهزاد مهرابی^۳، حسینعلی زبردست^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه خوارزمی تهران r.shakeri2000@yahoo.com

۲ و ۳- عضو هیات علمی دانشگاه خوارزمی تهران mehrabi@tmu.ac.ir و shakeri1353@yahoo.com

۴- مدیر دفتر مطالعات پایه منابع آب و دبیر کمیته تحقیقات و پژوهش شرکت آب منطقه‌ای مازندران

چکیده:

این پژوهش به منظور تعیین غلظت سموم ارگانوکلره (OCPs)، بی‌فنیلهای چندکلره (PCBs) و عناصر بالقوه سمناک (As, Cd, Ni, Cr, Hg) در آب سدشهیدرجایی مازندران و بررسی تجمع این آلاینده‌ها در دو نوع از کپورماهیان (ماهی زردپر و سفید رودخانه‌ای) انجام شده است. بررسی نتایج تجزیه شیمیایی نشان می‌دهد که غلظت عناصر بالقوه سمناک انتخابی در نمونه‌های آب کمتر از حد مجاز استانداردهای WHO و EPA برای آب آشامیدنی است. غلظت کادمیم در نمونه‌های ماهی کمتر از استاندارد WHO است، در حالیکه غلظت نیکل و جیوه در ماهی زردپر و غلظت کروم در هر دو نوع ماهی بیش از استاندارد WHO است. در نمونه‌های آب غلظت OCPs در تمام ایستگاه‌های نمونه‌برداری به غیر از دیلدرین در ایستگاه M-5، کمتر از حد مجاز WHO است. مقدار Σ PCBs نیز در تمام ایستگاه‌ها به غیر از ایستگاه M-5 کمتر از حد مجاز EPA است. در نمونه‌های ماهی غلظت PCBs و OCPs آشکارسازی شده توسط دستگاه، بیشتر از استانداردهای جهانی است. ضریب خطر (HQ) همه عناصر بغیر از جیوه در هر دو نوع ماهی کمتر از یک است و برای سم دیلدرین در ماهی زردپر و Σ PCBs در هر دو نوع ماهی بیش از یک است. مقدار مجاز مصرف (CR_{mm}) هر دو نوع ماهی با توجه به عوارض سرطان‌زاوی آرسنیک، دو وعده در ماه محاسبه شده است. با توجه به عوارض سرطان‌زاوی دیلدرین مصرف ماهی زردپر توصیه نمی‌شود. مقدار مجاز مصرف ماهی سفید رودخانه‌ای با توجه به عوارض سرطان‌زاوی Σ PCBs نیم وعده در ماه محاسبه شد.

واژه‌های کلیدی: سدشهیدرجایی - آلاینده‌های آلی و غیرآلی - ضریب خطر - حد مجاز مصرف ماهی

مقدمه:

رودخانه‌ها به عنوان یکی از منابع اصلی تامین آب برای مصارف گوناگون از جمله کشاورزی، شرب و صنعت هستند، بنابراین حفظ این منابع یکی از وظایف مهم است. آلودگی محیط‌های آبی با آلاینده‌های آلی و غیرآلی، یکی از مسائل و مشکلاتی است که در سالهای اخیر مورد توجه قرار گرفته است، زیرا این آلاینده‌ها در محیط پایدار بوده و بسیاری از آنها برای موجودات سمی هستند (MacFarlane & Burchett, 2000). محیط‌های آبی زیستگاه‌های مهمی برای موجودات زنده هستند، بنابراین آلودگی این محیط‌ها توسط فعالیت‌های انسان‌زد باید با دقت